

UCHWAŁA Nr XLVIII/673/2018
RADY MIEJSKIEJ LESZNA z dnia 06 czerwca 2018 roku

w sprawie nadania nazwy rondu

Na podstawie art.18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 994) Rada Miejska Leszna uchwała, co następuje:

§1 Rondu zlokalizowanemu przy zbiegu ulic Rzemieśniczej, Adama Ruszczyńskiego i Fryderyka Chopina nadaję nazwę „Rondo imienia Romana Dmowskiego”.

§2 Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi miasta Leszna.

§3 Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego i wchodzi w życie po upływie 14 dni od jej ogłoszenia.

Przewodniczący

Rady Miejskiej Leszna

Sławomir Szczot

UZASADNIENIE

Do Uchwały Nr XLVIII/673/2018

RADY MIEJSKIEJ LESZNA z dnia 06 czerwca 2018 roku

w sprawie nadania nazwy rondu

1. ISTNIEJĄCY STAN

Przy zbiegu ulic: Rzemieślniczej, Adama Ruszczyńskiego i Fryderyka Chopina znajduje się rondo. Nie posiada ono nazwy.

2. UZASADNIENIE MERYTORYCZNE I BIOGRAFICZNE

Rondu zgodnie z treścią uchwały nadane zostanie imię Romana Dmowskiego, co przyczyni się do upamiętnienia jednego z największych Polaków w polskich dziejach. Przy tym człowieka, który wiele lat życia spędził w Wielkopolsce.

Roman Dmowski urodził się w 1864 roku. Już w wieku 17 lat rozpoczął działalność niepodległościową, zakładając w warszawskim gimnazjum, w którym był uczniem, tajną organizację uczniowską „Strażnica.” Jej zadaniem była obrona młodzieży przed rusyfikacją. W 1889 roku został przyjęty do Ligii Polskiej, skupiającej działaczy niepodległościowych z terenu wszystkich zaborów jak i mieszkających za granicą. Rok później rozpoczął działalność dziennikarską. W 1893 roku współtworzył Ligę Narodową, na której czele stanął. W kolejnych latach uwięziony przez władze carskie, po zwolnieniu z więzienia został wydalony z Królestwa Polskiego. Uciekł do Lwowa gdzie został redaktorem naczelnym dwutygodnika „Przegląd Wszechpolski” oraz współtworzył Stronnictwo Narodowo-Demokratyczne. W roku 1905 objął redakcję „Gazety Polskiej”, a w roku 1907 został posłem do rosyjskiej Dumy, gdzie został przewodniczącym koła polskiego.

Od początku I Wojny Światowej konsekwentnie działał na rzecz klęski Niemiec, państwa, które uważał za najgroźniejsze dla przetrwania polskiej narodowości. W roku 1915 wyjechał na zachód Europy, gdzie konsekwentnie w największych państwach tej części kontynentu lobbował w polskiej sprawie. W roku 1916 otrzymał tytuł doktora honoris causa Uniwersytetu Cambridge. W roku 1917 rozesłał do rządów państw zachodnich memoriał dotyczący kształtu odrodzonej Polski. W tym samym roku w Szwajcarii założył Polski Komitet Narodowy, uznany przez zachodnie rządy za oficjalne przedstawicielstwo narodu polskiego. Zadaniem tego przedstawicielstwa miało być odbudowanie Polski, jak też opieka nad Polakami na obczyźnie.

We Francji z jego inicjatywy zorganizowana została 100-tysięczna „Błękitna Armia”, załóżek wojska polskiego.

Na początku roku 1919 został delegatem polskim na konferencję paryską. Jego wystąpienia, inteligencja i elokwencja wzbudzały ogromny podziw oraz szacunek u czołowych polityków świata. 28 czerwca 1919 roku wraz z Ignacym Paderewskim podpisali traktat wersalski, który ostatecznie przypieczętował odzyskanie przez Polskę niepodległości. Przy czym, co koniecznie należy podkreślić, gdyby nie ten traktat, to wynik powstania wielkopolskiego mógłby stać pod znakiem zapytania. Niemcy cały czas szykowali się i zbierali siły do ataku na polskich powstańców. I wreszcie, to na mocy tego traktatu zdecydowano, że Leszno odzyska niepodległość i powróci w polskie granice.

W roku 1926 założył Obóz Wielkiej Polski (największą masową organizację w międzywojennej Polsce), a w roku 1928 Stronnictwo Narodowe (największą partię w okresie międzywojennym). Obie zrzeszały po około 300 tysięcy osób. Były bardzo popularne i masowe m.in. w Lesznie.

Roman Dmowski do końca życia pozostał niedoścignionym autorytetem i wzorem dla osób o przekonaniach narodowych i dla ogromnej rzeszy Polaków. Był obok Józefa Piłsudskiego jednym z dwóch polityków, którzy w głównej mierze przyczynili się do odzyskania przez Polskę niepodległości. Zmarł 2 stycznia 1939 roku.

3. SKUTKI PODJĘCIA UCHWAŁY

Dotychczas wskazanemu w niniejszej uchwale rondy nie nadano żadnej nazwy. Podjęcie uchwały nada rondy nazwę „Rondo imienia Romana Dmowskiego”, co upamiętni imię tego wielkiego Polaka. Nazwa ta jako oficjalna, zostanie wyeksponowana na odpowiednich tablicach umieszczonych w obrębie ronda, a także zamieszczona we właściwych zbiorach, rejestrach i mapach.

4. PODSUMOWANIE

W takim stanie rzeczy podjęcie uchwały wydaje się w pełni uzasadnione.